

چکیده

در تاریخ ۱۳۸۲/۴/۲۹ قانونی تحت عنوان نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید که با رعایت شرایطی واگذاری جنین متعلق به یک زن و شوهر را به زوجینی که توانایی تولید مثل ندارند مجاز دانسته است. مفاد این قانون که محدود به ۵ ماده است بسیار کلی بوده و وضعیت حقوقی کودکان حاصل از جنین اهدایی را در هاله ای از ابهام گذاشته بدون اینکه به حقوق و وضعیت شرعی فرزند حاصل از این واگذاری اشاره ای درخور کرده باشد. سکوت قانونگذار ناشی از اختلاف نظر فاحشی است که بین فقها در خصوص نسب و آثار ناشی از آن در رابطه با اطفال حاصل از اهدای جنین پدید آمده است. همچنانکه در این نوشتار ملاحظه می گردد در خصوص پدر طفل سه نظریه و مادر طفل چهار دیدگاه متفاوت وجود دارد. در پایان نظریه فرزندخواندگی پیش از تولد به عنوان رابطه طفل حاصل از اهدای جنین و زوجین اهداء گیرنده مطرح گردیده با این تفاوت که در این نهاد اهداف خیرخواهانه و کارکرد اجتماعی مثبت از حیث دستگیری کودکان آسیب پذیر و محروم از حمایت متنفی دانسته شده است.

واژگان کلیدی: ناباروری، روش های نوین درمان ناباروری، نسب، فرزندخواندگی، فرزند پذیری پیش از تولد،